

NESTRPNOST DO VERE

Odprto pismo Komisije Pravičnost in mir pri Slovenski škofovski konferenci

predsedniku Republike Slovenije, predsedniku vlade Republike Slovenije, varuhu človekovih pravic Republike Slovenije, ministru za šolstvo Republike Slovenije, vodstvu Radiotelevizije Slovenije, odgovornim urednikom drugih vplivnejših javnih glasil

Spoštovani!

Gotovo vam niso neznana številna dejanja verske neustrpnosti, posebno do Katoliške cerkve in njenih članov, do krščanskih vrednot in svetinj.

Zadnje odmevno dejanje se je zgodilo, ko je občinski svetnik občine Koper protizakonito in samovoljno preprečil zvonjenje v koprski stolnici na slovesni praznik Marijinega vnebovzetja, ki je tudi praznik koprskih stolnice in dela prost dan. Pred tem je skupina Laibach oskrunila cerkev na Kumu, še prej je bil oskrunjen spomenik Matere božje v Portorožu in zažgan križ v Strunjanu. Uvod v to žalostno zaporedje neustrpnih dejanj pa je bila oskrnitev velike svetinje slovenskih katoličanov, podobe Brezjske Matere božje, ko so na ovitku plošče neke glasbene skupine Materi božji namesto Jezusa v naročje položili podgano.

To pa so samo najbolj odmevna dejanja verske neustrpnosti, nekulture in vandalizma. Nihče ne zapisuje sramotilnih napisov na zidovih cerkva in drugih cerkvenih objektih.

Tega početja nihče od predstavnikov oblasti ni nedvoumno obsodil ali se od njih distanciral. Pač pa so mnoga javna glasila smešila in obsojala predstavnike Katoliške cerkve zaradi njihovih odzivov na žalitve naših svetinj. Ali naj to razumemo, kakor da predstavniki družbe in države, ob asistenci medijev, versko neustrpnost do katoličanov tiho podpirajo? Vzroki za to naraščajočo neustrpnost pa niso neznani.

Prvi vzrok je dejstvo, da ostaja veliko odprtih vprašanj med državo in Cerkvijo še nerešenih. Konfliktna situacija nujno poraja neustrpne reakcije. Vlade, ki so se zvrstile zadnjih deset let, niso pokazale nobene prave volje za hitro in ustrezno, mednarodno primerljivo in dogovorno rešitev teh vprašanj, temveč so reševanje zavlačevale ali pa so politično vsilile rešitve, ki za Katoliško cerkev niso sprejemljive.

Primer takšne nesprejemljive rešitve je prepoved verskega pouka v šoli.

Katoliška cerkev je že opozarjala, da je to izraz neustrpnosti in omalovaževanja vere, kar bo neustrpnost še krepilo. Dejstvo, da je celo Ustavno sodišče Republike Slovenije potrdilo tovrstno zakonodajo, te učinke še potencira. Katoliška cerkev je v tem pogledu ponudila tudi kompromisne

rešitve, a jih šolska oblast vztrajno zavrača, ne glede na to, da je Slovenija v Evropi med redkimi izjemami, ki odklanjajo ustrezno versko vzgojo tudi v okviru vzgoje v šoli. Odnos slovenskih šolskih oblasti do vere je drugi povzročitelj naraščajoče neustrpnosti do vere in vernikov.

Tretji vzrok za to stanje je odnos medijev do Cerkve. Ob vsem pomanjkljivem znanju in poznanju krščanske vere in Katoliške cerkve prevladujejo pri nekaterih novinarjih negativni predsodki in ciničen, pa tudi neprofesionalen, enostranski in pristranski način obravnavanja verskih in cerkvenih zadev. Nekateri časopisi objavljajo komentarje in pisma, ki so veliko bolj podobni proticerkvenim pamfletom kakor resnim, četudi kritičnim analizam. Prav posebno pozornost pa zasluži dejstvo, da je v Kopru protizakonita dejanja tamkajšnja enota nacionalne televizije (RTV studio Koper) snemala, kar pomeni, da so odgovorni televizijski delavci za pripravo le-teh vedeli in jih kljub nasprotju z novinarskim kodeksom promovirali. Kot vse kaže, takšno neprofesionalno početje tudi za vodstvo RTV Slovenija ni sporno.

V Sloveniji zagotovo ni družbene skupine (verske, narodnostne, vedenjske, kulturne, nazorske), ki bi bila tarča tako pogostih in neustrpnih napadov, kakor je Katoliška cerkev. Ko takšno stanje traja iz leta v leto, začnejo rojevati druge sadove neustrpnosti, ki jih verniki Katoliške cerkve zelo boleče občutimo. Bojimo se, da se bo to še stopnjevalo, kajti „kdor seje veter, žanje vihar“. Kljub vsemu temu pa varuh človekovih pravic tej obliki neustrpnosti, ki zdaleč prekaša vse druge v naši državi, do sedaj ni naklonil potrebne pozornosti.

Komisija Pravičnost in mir pri Slovenski škofovski konferenci sprašuje naslovnike tega pisma, kaj so in kaj še mislijo storiti, da bi preprečili naraščanje neustrpnosti do vere in Katoliške cerkve v Sloveniji.

Komisija bo to odprto pismo poslala v vednost apostolskemu nunciju v Republiki Sloveniji, veleposlaništvom drugih držav in komisariju za človekove pravice pri Svetu Evrope v Strasbourg.

V Ljubljani, 21. avgusta 2003

dr. Anton Stres,

mariborski pomožni škof,
predsednik Komisije Pravičnost in mir
pri Slovenski škofovski konferenci

Oviranje verskih obredov

Koprski policisti še raziskujejo okoliščine dejanja in naklep predsednika Društva prijateljev zmerne napredka (DPZN) in koprskega mestnega svetnika Marka Breclja, ki je v petek na praznik Marijinega vnebovzetja s tapisonom oblepil kemplje sedmih zvonov v koprski cerkvi in s tem za 20 ur prekinil zvonjenje. Ko bodo zbrali vse podatke, iz katerih bo razvidno, ali je Breclj storil kaznivo dejanje oviranja verskih obredov, se bodo odločili, ali naj zoper njega vložijo kazensko ovadbo. Sicer pa je Brecljevo dejanje ostro obsodil generalni vikar in koprski pomožni škof Jurij Bizjak, saj gre po njegovem mnenju za poseg v tujo lastnino brez lastnikovega dovoljenja, skrunitev zvonov in oviranje praznične-

ga bogoslužja.

Oviranje verskih obredov je po 314. členu kazenskega zakonika kaznivo dejanje, zato koprski policisti še preiskujejo, ali je Marko Breclj zvonove v koprskem zvoniku s tapisonom oblepil s tem namenom. O tem so že obvestili državno tožilstvo, ki bo na podlagi pisnega poročila policistov nadalje ukrepalo.

Breclj je v sporočilu za javnost zapisal, da so s člani Kulturnega društva ROV iz Železnikov, ki so mu pri dejanju pomagali, želeli pokazati, da „je utišanje preglasnih koprskih zvonov rešljivo tehnično vprašanje“, hkrati pa so hoteli povedati, da je klerikalizem „slovenski temeljni ekoproblem“.

„Skrbi nas zaradi institu-

cionalne neustrpnosti, saj je to v zadnjem času že tretje podobno dejanje zoper nas,“ je dogodek komentiral vodja tiskovnega urada koprskega škofijskega urada Božo Rustja. Povedal je tudi, da je eden od zvonov spomeniško zaščiten, zato je začuden, da se na dogodek, ki po njegovih besedah skrini kulturno dediščino, ni odzvala civilna družba.

Na koprskem škofijskem ordinariatu so se zato odločili, da bodo o petkovem dejanju in vrsti drugih dejanj neustrpnosti do katoliške cerkve obvestili apostolskega nuncija v Sloveniji in druge diplomatske predstavnike ter mednarodne organizacije za varovanje človekovih pravic. „Do neustrpnosti ni strpnosti,“ je poudaril Rustja.

Slovenija nima izhoda na odprto morje

Namestnik hrvaškega zunanjega ministra Ivan Šimonovič je v osrednji informativni oddaji POP TV 24 ur dejal, da Slovenija nima dostopa do odprtega morja. TV je z gosti v studiu in s posnetimi izjavami obravnaval vprašanje morebitne hrvaške razglasitve izključne ekonomske cone (EEZ).

Tudi nekdanji hrvaški pomorski in zunanji minister, akademik dr. Davorin Rudolf, ki je bil gost v oddaji, je ponovil stališče Hrvaške, da sodi Slovenija med geografsko prikrajsane države, saj nima stika z odprtim morjem, ker slovensko morje zapirata hrvaško in italijansko.

Svetovalec slovenskega MZZ, strokovnjak za mednarodno pravo dr. Miha Pogačnik, pa je poudaril, da je Slovenija imela že od časa nekdanje SFRJ neposreden teritorialni izhod na odprto morje in da ima zato tudi sama pravico razglasiti EEZ.

Dr. Marko Pavliha s Fakultete za pomorstvo v Portorožu pa je menil, da tega, ali ima Slovenija stik z odprtim morjem, še ne moremo vedeti, ker problematika morske meje še ni rešena. Zato je po njegovi oceni pravo vprašanje to, ali ima Slovenija pravico do izhoda na odprto morje. Odgovor je da, saj je ta pravica postala del t.i. običajnega mednarodnega prava, ki ni nujno napisano. To potrjuje tudi praksa, je dejal.

Na vprašanje, ali ima Hrvaška pravico do razglasitve EEZ brez privolitve Slovenije kot sosednje države, je dr. Miha Pogačnik pojasnil, da je razglasitev EEZ suverena pravica vsake obalne države, vendar je v primerih bočne razmejitev morskih prostorov treba upoštevati enakovrstne interese in pravice sosednje obalne države. Zato se bo po njegovem mnenju morala Hrvaška gle-

de razglasitve EEZ posvetovati in upoštevati mnenje Slovenije.

Predsednik OZP Jelko Kacin, ki je izrazil svoje osebno mnenje, je dejal, da je govor o razglasitvi EEZ le milni mehurček, ki pozornost hrvaške javnosti preusmerja od tam, kjer bi moralo biti glavno prizorišče političnih in dolgoročnih strateških konfrontacij. „To pa je temeljno vprašanje - ali želi biti članica EZ ali ne,“ je dejal.

V oddajo se je neposredno oglašil še poslanec in predsednik SNS Zmago Jelinčič Plemeniti, ki je menil, da gre za agresivno hrvaško politiko. Jelinčič je poudaril, da bo to dokazala tudi konferenca o sukcesiji Jadranskega morja v Beogradu, kajti Hrvaška ni imela toliko morja, je pa tudi dejstvo, da Hrvaška ni nikoli v zgodovini imela Istre.

Nova postavka v potnih listih

V potne listine slovenskih državljanov bo po oktobru prihodnje leto vključena tudi biometrična metoda prepoznavanja obraza, shranjena na brezkontaktnem čipu v potnem listu. Na ministrstvu za notranje zadeve, kjer bodo pripravili tehnično podlago za varnostno zaščitno nadgradnjo potnega lista, poudarjajo, da zaradi novosti ne bo treba spreminjati veljavnih predpisov ali menjati že izdanih potnih listov, ki bodo v uporabi vse do izteka njihove veljavnosti.

Med ameriške zahteve za vstop brez vize bo po oktobru 2004 sodila tudi biometrična metoda prepoznavanja obraza v potnih listih.

„Slovenijo je treba prisiliti k arbitraži“

V skladu s Helsinško sklepno listino morajo vse države, ki vstopajo v EZ in ki imajo kakršenkoli spor glede meje, to prijaviti Meddržavnemu sodišču v Haagu. Slovenija tega ni storila, Hrvaška pa je ni prisilila k obvezujoči mednarodni arbitraži. To mora Hrvaška storiti z aktivno diplomatsko akcijo, tako da bo spor sprožila pred vsto-

pom Slovenije v EZ, je v pogovoru za Vjesnik dejal Mate Granič, predsednik hrvaškega Demokratskega centra in nekdanji hrvaški zunanji minister.

Po Graničevem mnenju bi arbitražni postopek veljal za približno sedem kilometrov meje pri Dragonji in za mejo na morju.

Vprašanje Trdinovega vrha na Gorjancih je, kot je

dejal Granič, rešeno z pogajanjem.

Sicer pa glede razglasitve izključne ekonomske cone na Jadranu meni, da je dobro, če so sosedi o tem obveščeni in da se z njimi o tem razpravlja, predvsem z EZ na visoki ravni. Z Italijo pa se lahko razpravlja le o dvostranskih rešitvah problema italijanskih ribičev.

GLEJ...

REFERENDUM:
ZNOVA BOMO VOLILI 2
SREČANJE MLADENK
IN MLADCEV 3

RAST XXXII 3
SPOMINI EMILA COFA 4
EMIGRANTSKA RAZSTAVA .. 6

Referendum v zvezi s predlogom zakona o spremembi zakona o trgovini

V nedeljo, 21. septembra 2003, bo potekal predhodni zakonodajni referendum v zvezi s predlogom zakona o spremembi zakona o trgovini (ali so lahko odprte v nedeljah?). S tem v zvezi vam pošiljamo kratko preliminarno informacijo o referendumu, ki sta jo pripravila Konzularni sektor Ministrstva za zunanje zadeve RS in Republiška volilna komisija RS.

Na referendumih lahko sodelujejo državljani RS s stalnim ali začasnim bivališčem v tujini. Glasovanje na diplomatsko konzularnih predstavništvih ter po pošti iz tujine bo potekalo podobno, kot ob zadnjih volitvah.

Državljeni, ki želijo glasovati po pošti oz. želijo prejeti gradivo po pošti, overiti kartico pri poverjenikih v slovenskem domu ali društvu in nato volilnico odposlati sami v Slovenijo ali jo preko poverjenikov izročiti na veleposlaništvu RS, naj izpolnijo priloženi obrazec (lahko ga izrežejo iz tega časopisa, lahko ga jim posredujejo slovenska društva ali ga poiščejo na spletni strani www.rvk.si). Ta obrazec morajo ti državljani odposlati sami na faks Republiške volilne komisije do 6. septembra 2003 (št. faksa: 00 386 1 4331 269).

Državljanom, ki želijo voliti osebno na veleposlaništvu in ki so že kdaj volili na veleposlaništvu Republike Slovenije v Buenos Airesu, oz. so vpisani v volilni imenik izseljencev in želijo zopet voliti na veleposlaništvu, ni potrebno izpolniti priloženega obrazca. Te osebe se lahko na dan referenduma zglasijo na veleposlaništvu Republike Slovenije v Buenos Airesu z osebnim dokumentom.

Anita Pipan
prva sekretarka

OBVESTILO

Skladno z določbami 35. člena zakona o referendumu in o ljudski iniciativi v zvezi z določbami 28. člena zakona o evidenci volilne pravice (Uradni list RS, št. 52/02) Ministrstvo za zunanje zadeve Republike Slovenije v sodelovanju z Republiško volilno komisijo obvešča državljane Republike Slovenije, ki stalno prebivajo v tujini in ki so že vpisani v posebni volilni imenik izseljencev, da je Državni zbor Republike Slovenije razpisal predhodni zakonodajni referendum v zvezi s predlogom zakona o spremembi zakona o trgovini.

Odlok o razpisu referenduma je objavljen v Uradnem listu RS, št. 72/03.

Glasovanje na referendumu bo v nedeljo, 21. septembra 2003. Kot državljana Republike Slovenije, ki ima pravico glasovati na referendumu, vas obveščamo, da lahko uresničujete pravico glasovati na referendumu na naslednji način:

a) na diplomatsko konzularnem predstavništvu Republike Slovenije, na katerem bo vzpostavljeno volišče in na katerem bo mogoče glasovati v nedeljo 21. septembra 2003 med 09.00 in 17.00 uro po lokalnem času. Volišče bo odprto na veleposlaništvu Republike Slovenije v Buenos Airesu, na naslovu: Avenida Santa Fe 845, piso 6, Buenos Aires.

Osebe, ki ste vpisane v volilni imenik, se na dan glasovanja lahko zglasite na volišču na diplomatsko konzularnem predstavništvu, pri čemer imejte s seboj dokument, ki izkazuje vašo istovetnost.

b) V primeru, da želite glasovati, pa ne boste mogli glasovati na diplomatsko konzularnem predstavništvu, lahko glasujete po pošti ali na volišču na območju Republike Slovenije. Po odločbi Ustavnega sodišča morate v

tem primeru najpozneje do 15. dne pred dnevom glasovanja, to je do vključno 06. septembra 2003 sporočiti Republiški volilni komisiji, da želite glasovati po pošti oziroma na volišču v Republiki Sloveniji.

Zahtevek za glasovanje po pošti vsebuje osebne podatke volilca, točen naslov (s pošto številko itd.) v tujini, na katerega vam bo okrajna volilna komisija poslala volilno gradivo. Volilnemu gradivu bo priložena tudi volilna karta, ki jo boste morali potrditi bodisi na diplomatsko konzularnem predstavništvu ali s strani drugih pristojnih organov (pred notarjem ali pred pooblaščenecem veleposlaništva v slovenskem domu ali

društvu). Volilno gradivo boste lahko poslali nazaj v Slovenijo ali na najbližje diplomatsko konzularno predstavništvo Republike Slovenije.

Zahtevek za glasovanje po pošti se pošlje Republiški volilni komisiji na naslov:

REPUBLIŠKA VOLILNA KOMISIJA
Slovenska 54
SI-1000 LJUBLJANA
SLOVENIJA
lahko tudi po faksu:
++386 1 43 31 269

Zahteve za glasovanje po pošti pošlje stranka sama na Republiško volilno komisijo, najbolje po faksu. Zahtevek mora prispeti v Slovenijo do vključno 6. septembra 2003.

ZAHTEVEK ZA GLASOVANJE PO POŠTI ALI NA VOLIŠČU V REPUBLIKI SLOVENIJI ZA VOLIVCE, KI V RS NIMAJO STALNEGA PREBIVALIŠČA

POJASNILO: Instruktivni obrazec je namenjen državljanom RS, ki nimajo prijavljenega stalnega prebivališča v Sloveniji in so že vpisani v evidenco volilne pravice in s tem v volilni imenik državljanov RS, ki v RS nimajo stalnega prebivališča. (IZPOLNITI Z VELIKIMI TISKANIMI ČRKAMI!)

IME IN PRIIMEK: _____

NASLOV (v tujini): _____
(država, pokrajina)

(kraj, ulica in hišna številka)

(pošta in poštna številka)

Naslovnik:
REPUBLIŠKA VOLILNA KOMISIJA
Slovenska 54
SI-1000 LJUBLJANA
SLOVENIJA
Fax.: ++386 1 43 31 269

Podpisani (a) _____
roj. _____

prebivajoč(a) na zgoraj navedenem naslovu, želim na predhodnem zakonodajnem referendumu v zvezi s predlogom zakona o spremembi zakona o trgovini 21. septembra 2003 glasovati (OBKROŽI ali PODČRTAJ):

1. po pošti
gradivo mi pošljite na naslov:

(država, pokrajina)

(kraj, ulica in hišna številka)

(pošta in poštna številka)

2. na volišču v Republiki Sloveniji
(V primeru, da boste glasovali na volišču v Republiki Sloveniji, volilnega gradiva ne prejmete po pošti; glasujete lahko na območju okraja, kjer ste vpisani v volilni imenik).

Datum in podpis: _____

Nov glavni urednik Dela

Pot do izbire novega odgovornega urednika je še dolga, zato ta ne bo znan pred sredino oktobra. Postopek izbiranja namreč zajema odločanje ali izražanje mnenj treh organov: uprave časopisne družbe Delo, nadzornega odbora ter aktivna novinarjev. Takoj ko bo novi urednik nastopil svojo službo, se bo moral lotiti tudi vsebinske prenove Dela, ki bo „ugajala“ novi podobi tega časnika. Slednji bo namreč od prihodnje pomladi izhajal v barvah, na kar se pri hiši že „tehnično“ pripravljajo.

Na razpis na mesto glavnega urednika so prispeli tri prijave: sedanji urednik centralne redakcije Darijan Košir, svetovalec uprave tega časnika in nekdanji predsednik uprave Dela Tit Doberšek ter urednik rubrike Na kolesih Janez Kovačič.

Ti bodo o „izbiri“ obveščeni konec avgusta, kmalu za tem pa bo uprava o imenu izbranega kandidata z njene strani obvestila aktiv novinarjev. Slednji lahko v 30 dneh o „sprejemljivosti“ kandidata poda mnenje, ki pa ni zavezujoče. Po tem bo - predvidoma v oktobru - h kandidatu dal soglasje še nadzorni svet časopisne hiše Delo.

Predele bo časnik dobil novega glavnega urednika, pa se v časopisni hiši pripravljajo na Delo v barvah. Naročili so že nov tiskarski stroj. Starejši tiskarski stroj bodo prodali. Novo barvno rotacijo pričakujejo proti koncu letošnjega leta, povsem barvno Delo pa bodo imeli bralci v rokah šele prihodnje pomlad, v Delu upajo, da še pred vstopom Slovenije v Evropsko zvezo.

IZ ŽIVLJENJA V ARGENTINI

TONE MIZERIT

Napete volitve v prestolnem mestu Buenos Aires so komaj delno zakrile težak spor na samem vrhu vlade. Nekateri opazovalci pa menijo, da je ta spor tudi vplival na izid glasovanja.

Zmagal je predsednik. Z ogromno zaslobo javnega mnenja in z vsemi vajetmi v rokah, je Kirchner dandanes nepremagljiv. A zapisati je treba, da je bila to „Pirova“ zmaga, ki je predsednika več stala kot narekujejo politični učbeniki. Predsednikovo postopanje v krizi s podpredsednikom je bilo bolj histerično kot bi pripadalo politiku njegovega kova. Razlog je enostaven: Kirchner se jasno zaveda, da nima lastne vsedržavne politične strukture in da je njegova moč lahko le trenutna. Jezdi na konju nenehnih spopadov in bles-tečih zmag, ki so pa lahko muhe enodnevnice. Potrebujes vsakdanjih zmag, ker le tako lahko v tišini mirno gradi trdnjavo „kirchnerizma“ za prihodnost.

Je bil podpredsednik poražen? Tako izgleda na prvi pogled. Kirchner je celo izgnal iz vlade vse državne tajnike in podtajnike, ki jih je Scioli nastavljal na področju turizma, in nekatere njegove prijatelje v drugih sektorjih. Namesto, da bi se pogovoril, pogajal in dosegel spraven kompromis, je Kirchner udaril z vso silo. S tem je trenutno premagal Sciolija, a ga ni uničil. V nasprotju z zadržanjem drugih podpredsednikov, ki so v argentinski zgodovini kaj hitro odstopili, je Scioli ostal na svojem mestu. Liže si rane in se pripravlja na nadaljnjo borbo. En poraz še ne pomeni konca vojne. Scioli je sedaj porinjen v senat, kjer se mu sreča tudi ne smeje. Zbornica je po Kirchnerjevi želji takoj po aferi potrdila odpravo osporovanih zakonov, kar je pomenilo nov udarec za podpredsednika. Zgleda, kot da se danes nihče ne upa zoperstaviti predsedniku.

Kje je bistvo nasprotja?

Gotovo je temelj ideološke narave. Kirchner predstavlja levico, Scioli desnico. A to so vsi vedeli že pred volitvami in spopad ni nikogar presenetil. Le da ga nihče ni pričakoval tako hitro. Scioli se je zadnje čase javno razlikoval od predsednika: kompenzacija bankam, tarife privatiziranih podjetij za javne storitve in zlasti sojenje vojaških oficirjev... Ko je poslanska zbornica razveljavila zakona „dolžne pokorščine“ in „zaključka“ (obediencia debida y punto final), je Scioli rekel, da „resna država ne razveljavlja svojih zakonov“, kar je popolnoma res. Ta stavek je pomenil kapljico, ki je dopolnila mero. Kirchner je že nekaj časa zaskrbljeno gledal, kako Scioli zavzema področja, ki jih je on pustil prazna: dialog s finančnimi kro-

gi, dialog s podjetniki, dialog z vojsko... To se bo seveda nadaljevalo, le da podtalno. Znebil se je javnega tekmeča, ustvaril pa skritega sovražnika.

Zanimiva prestolnica.

Na vso smolo za predsednika je ta kriza dosegla višek tik pred volitvami v prestolnici. Že pred nedeljo so razni opazovalci menili, da se bo to Kirchnerju vrnilo. In res, proti vsem napovedim javnomnenjskih raziskav, ki so govorile o izenačbi v prvem krogu in močni zmagi Ibarre v drugem krogu, je sedanji vodja prestolniške vlade zasedel drugo mesto in danes nihče ne prerokuje, kaj bo prinesel ballotage. Izid volitev je znan: Macri 37%, Ibarra 33,7%, levičarski Zamora 12,3%, sredinska Bullrich 8,9%. Prihodnost je odprta in nejasna, zlasti še, ker je Zamora rekel, da ne bo volil ne enega ne drugega in tudi svetoval, naj to naredijo njegovi pristaši. Brez te zaslobo pa bi bila Ibarrova usoda zapečatenata.

Prvi spodrsnjaj. Zakaj govorimo o spodrsnjaju? Ker je Kirchner napel vse sile, da bi zmagal Ibarra. Proti volji peronistične stranke, ki je podpirala Macrija, je Kirchner takorekoč aktivno sodeloval v kampanji, se kazal in za fotografije objemal s sedanjim županom in v to tudi porival svoje ministre. Šele ko so številke govorile o porazu, so vsi državni funkcionarji izginili iz odra. Zakaj je Kirchner podpiral Ibarro, je več razlogov: zaradi ideološke solidarnosti (oba sta na levi), da si ga pridobi za svoj projekt, ker se je bal Macrija kot nasprotnika v ključnem volilnem okraju in celo, da se ga boji kot možnega tekmeča za predsedništvo države čez štiri leta. V ta namen je Ibarri že prej pomagal tako, da mu je spravil s poti najresnejše tekmece: Beliza (sedaj pravosodni minister) in Bielso (minister za zunanje zadeve), potem pa ga podprl s svojim ugledom in prisotnostjo.

V notranjosti. Predsedniku je uspelo prodreti s svojim kandidatom v provinci Catamarca. Tam je bil znova poražen peronizem (ali Kirchner ni peronist?), kateremu načeljuje Barrionuevo, za guvernerja pa je kandidirala njegova sestra. Zmagala je „Socialno državljanska fronta“, ki že vsa zadnja leta, a ne preveč uspešno, vodi provinco. Kirchner se je tu še bolj jasno in izrecno postavil proti peronizmu. Zmaga (49% proti 44%) je v veliki meri njegova zasluga. V provinci Salta pa je zmagal menemizem. Guverner Romero (kandidat za podpredsednika z Menemom) je dosegel več kot polovico glasov za ustavodajno skupščino. Ta mu bo dovolila tretjo guvernersko dobo, do katere ni imel pravice po dosedanji ustavi.

SLOVENCİ V ARGENTINI

MLADENKE IN MLADCI

Doživeto srečanje...

Prišle so zimske počitnice, čas za zabavo, počitek in tudi za srečanja. Mladci in mladenke iz San Martina smo se domislili, da je lepa priložnost, da pripravimo v našem domu skupno srečanje Mladcev in mladenk. Bilo je treba dobro organizirati, pripraviti igre, skuhati kosilo...

Najprej smo se zavzeli, da gostom dobro postrežemo. Dan pred srečanjem smo se dobili v domu in spekli kar šestdeset pic. Ne bi bile tako dobre brez pomoči Magdalene Belec, ki nam je z najboljšo voljo prišla pomagat. Tako prijetno je dišalo, da smo jih nekaj kar zvečer pojedli.

V soboto 2. avgusta je bilo že vse pripravljeno in smo komaj čakali, da pridejo obiski. Točno ob 11. uri so začeli prihajati Sanhuščani, Pristavčani in Ramoščani. Predsednik sanmartinskih mladcev Damijan Jerman je vljudno pozdravil navzoče in jim opisal naše delovanje.

Prišel je čas igre in tekmovanj, pri katerih bi se bolje spoznavali v prijateljskem vzdušju. Najprej smo se razdelili v štiri skupine, vsak je izbral barvast papirček in se sestel s skupino iste barve. Bilo je treba urediti papirčke in sestaviti pregovore o prijateljstvu. Sledile so še druge

zanimive igre, pri katerih smo morali risati, teči in tudi zgraditi najvišjo stavbo s časopisnim papirjem. Pri vsaki igri so zmagovalci dobili nagrado - sladkorčke.

Hitro je minilo dopoldne in zaslužili smo si kosilo. V gostinskem prostoru so bile mize že pripravljene. Pridno smo se posedli, zmolili in takoj pričeli jesti.

Imeli pa smo malo prostega časa, da so se fantje igrali nogomet, drugi ping-pong, dekleta med dvema ognjema. To igro smo na koncu igrali vsi skupaj. Da bi se malo odpočili in pomirili, smo ob spremljavi kitar zapeli mašne pesmi.



Z Marijino pesmijo je misijonar Peter Opeka vstopil v Sanmartinski dom, kjer smo ga mladci in mladenke čakali pred kapelico Marije Pomagaj. Marjanka Ayerbe Rant je v imenu vseh gospodu opisala in predstavila delo in cilje takih srečanj. Tudi on nam je z navdušenjem opisal svoje življenje na Madagaskarju in nas navduševal za dela ljubezni. Sredi pogovora je zmolil Oče naš v malgaščini. Začuden smo ogledovali slike, ki jih je imel s seboj. Ker nam je povedal, da rad igra nogomet, so fantje poiskali žogo in ga sramežljivo vprašali, če bi hotel igrati. G. Opeka je malo podvomil, a takoj prosil, naj gremo na dvorišče. Sam je organiziral dve skupini. On je igral z dekletki proti ekipi fantov. Bilo je zanimivo in nenavadno gledati duhovnika zabijati gole. Z zadnjim golom, ki ga je streljal sam misijonar, smo hoteli zaključiti srečanje. Podarili smo mu skromno darilo ter denar, ki smo ga zbrali, da pomagamo njegovim ljudem.

A vse dobro hitro mine in tako je prišel čas slovesa.

Prav posebno pa se zahvaljujemo g. Petru za prijazen obisk in za čas, ki nam ga je posvetil.

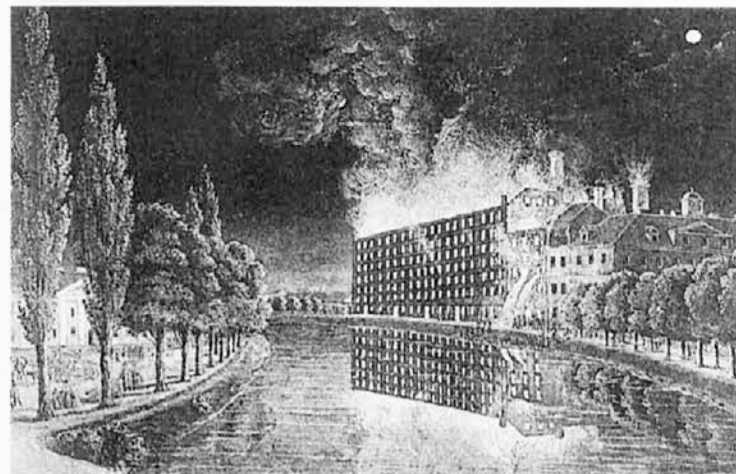
Poslovlili smo se od prijateljev, ki so počasi odhajali domov, in si obljubili, da kmalu zopet doživimo tako srečanje.

**Leli
Podražaj
in Juli
Kastelic**

Sanacija stare Cukrarne

Na Cukrarni, kjer je 16. julija zagorelo, so se začela nujna sanacijska dela, za katere je Mestna občina Ljubljana (MOL) namenila 20 milijonov tolarjev. Za nujno sanacijo so se odločili, ker postopek denacionalizacije onemogoča celovito sanacijo objektov. Ker v objektih Cukrarne

leta 1830 in namenjena tovarni za predelavo sladkorja. S svojimi šestimi nadstropji je bila takrat najvišja stavba v Ljubljani. Kmalu je pogorela in z njo vred 20.000 centov sladkorja. Ljubljana je bila vsa črna od sirupa, ki so ga otroci in ženske zajemali s škafi. Postavili so jo znova.



prebivajo tudi brezdomci, so bili zjutraj, ko so se začela pripravljala dela, pri Cukrarni poleg predstavnikov mestne uprave prisotni še predstavniki centra za socialno delo in zavetišča za brezdomce, ki bi jim nudili morebitno pomoč. Osem brezdomcev je zgradbo prostovoljno zapustilo, za ponujenečasne namestitve pa se niso odločili.

Cilj sanacije, ki naj bi v skladu s pogodbo trajala približno 45 dni, je zagotoviti varnost okoliških stanovalcev in prebivalcev Cukrarne in tudi polovično odprtje Poljanskega nasipa, ki je za promet zaprt že od lanskega požara.

Cukrarna je znana zgradba ob Šentpeterskem mostu. Postavljena je bila

Služila je za vojašnico, dokler ni leta 1872 drugič pogorela. Končno je bilo v njej zatočišče revežev. V njej sta stanovala dva člana literarne Moderne, Josip Murn Aleksandrov in Dragotin Kette, ki sta oba še mlada umrla v njej. Večkrat sta ju obiskovala Župančič in Cankar. (ki jo je tudi opisal v zgodbi Nina.)

BREZPOSELNOT V SLOVENIJI

Stopnja registrirane brezposelnosti v Sloveniji je junija znašala 10,8 %, kar je za 0,1 % točke manj kot maja. Stopnja anketne brezposelnosti, je v Sloveniji v prvem četrtletju po zadnjih objavljenih podatkih znašala sedem odstotkov.

RAST XXXII v Sloveniji

Slovenija ... Domovina naših starih staršev. Dežela, ki je tako daleč, obenem pa tako blizu. Blizu nam je, ker so naši predniki vedno pripovedovali, kaj vse so v Sloveniji doživeli in kako je njihova domovina lepa in obdarjena.

Končno je v soboto, 28. junija prišel dan, ko smo tudi mi imeli priložnost spoznati Slovenijo. Po dolgem in nestrpnem pričakovanju smo vstopili v letalo in začele so se uresničevati naše sanje.

Prišli smo v Slovenijo v nedeljo popoldan. Avtobus nas je odpeljal do dijaškega doma v Šiški, kjer smo stanovali naslednje tri tedne. Tam so nas lepo sprejeli zastopniki Izselskega društva Slovenija v svetu

in nam izrekli dobrodošlico. Nato smo se razdelili po sobah, potem pa šli k maši. Naš prvi dan v Sloveniji se je kar kmalu končal, saj smo bili zaradi potovanja zelo utrujeni.

V ponedeljek se je pričel naš prvi teden v Sloveniji, ki pa je bil poln novosti in zanimivih doživetij. Pričeli smo s poletno šolo slovenskega jezika na Filozofski fakulteti v Ljubljani, v šoli na Poljanski cesti. Po ocenjevalnem izpitu so nas razdelili v tri skupine oziroma nivoje. V tem prvem tednu smo od ponedeljka do petka hodili v šolo in to v dopoldanskih urah. Popoldne smo imeli razne dejavnosti: nastopili smo na spoznavnem večeru v poletni šoli, ogledali smo si Ljubljano in ljubljanski grad ter obiskali nadškofa dr. F. Rodea. Med tem prvim tednom se nam je pridružila še mendoška skupina; nas je bilo 26, njih pa 17, tako da smo bili kar številni.

V soboto je poletna šola organizirala celodnevni izlet na Dolenjsko. Že zgodaj smo odšli iz dijaškega doma in se najprej ustavili na Muljavi pred rojstno hišo Josipa Jurčiča. Po ogledu hiše in gledališča na prostem smo se napotili v Novo Mesto, kjer nam je vodička pokazala

glavne točke; po kosilu smo obiskali Dolenjske toplice. Tam smo se kopali in igrali odbojko ter nogomet. Za konec smo nastopili skupaj z Mendoščani za tamkajšnje občinstvo. Naslednji dan je bila izselska nedelja; zaradi tega smo mi pripravili mašo ter povabili naše sorodnike. Z njimi smo preživeli ves dan.

Pričel se je drugi teden poletne šole. Ure pouka so nam hitro minevale, saj so bila predavanja zelo zanimiva in poučna. Marsikaj novega smo se naučili. V tem tednu smo tudi spoznali Maribor, Narodno galerijo v Ljubljani, grad Turjak, Kočevski Rog, kjer smo imeli mašo v spomin na tam pobite slovenske mučence. V tem tednu smo obiskali tudi verski tednik Družina. V petek so nam po pouku razdelili potrdila o udeležbi, zvečer pa je bila na ljubljanskem Gradu zaključna prireditev.

Naslednji dan je bil na programu zanimiv izlet: vzpon na Šmarno goro. Pot je zelo lepa, lep je tudi razgled Ljubljane. Ob večeru smo nastopili za Slovence iz Argentine in Francije v Št. Jakobu ob Savi. Plesali smo in peli ter recitali Prešernovi pesnitvi Domovina in Lepa Vida.

V nedeljo smo videli kar nekaj lepote Slovenije: najprej je bilo na vrsti romanje na Brezje; kasneje nas je pot vodila do Bleda. Po kratkem kosilu smo šli na blejski grad, s katerega je čudovit razgled Bleda z okolico. Naslednja postaja je bila Vintgar, ki je bil po našem mnenju ena najlepših točk vsega potovanja.

Po tem sprehodu smo se odpravili na Koroško. Tam smo bili kar tri dni, to se pravi do srede. Stanovali smo na Rebrci. Ogledali smo si Mohorjevo družbo v Ce-



Pri Aljaževem stolpu

lovcu, grad Ostrova, Obriske jame, Mini-mundus ter Vetrinjsko in Gosposvetsko cerkev. Kopali smo se tudi v Klopinskem jezeru. V sredo, ob večernih urah, smo se vrnili v dijaški dom v Ljubljani. Naslednji dan je prišel na vrsto celodnevni izlet na morje. Še prej pa smo obiskali Škocijanske jame, res čudovit in edinstven kraj. Ko smo prišli na slovensko obalo, smo najprej obiskali radio Ognjišče. Po kosilu je bilo kopanje v Piranu zelo prijetno. Tako je prišel petek. Ta dan smo obiskali

Nad. na 4. str.



Na ljubljanskem Gradu



† Božo Šušteršič je odšel

Nenadoma so se odprla durī v Večnost Božu, ki se je pridružil bratu Tonetu, umrlemu v mesecu, posvečenem našim junakom mučenecem.

Božo se je rodil 29. novembra 1919 v Ljubljani. Otroška leta je preživel v številni družini v trnovski fari, a mladost na Viču - v Rožni dolini. Tam je dokončal meščansko šolo, potem pa se je zaposlil v konzumnem društvu. Ljubil je naravo, zlasti Savinjske Alpe in planine. Rad je zahajal v Polhograjsko pogorje in dolenske gore pri Kumu. Kmalu po okupaciji je dobil službo na prehranjevalnem uradu. Tam ga je zaradi lažne ovadbe aretirala fašistična policija in odvedla v koncentracijsko taborišče v Rinicci v Italiji. Ko je po skoraj letu dni prišel domov, je bil živ okostnjak in je moral v bolnico. Dne 15. decembra 1943 je vstopil v domobranstvo - v 8. četo II. bataljona slovenskih domobrancev. Po krajši dobi se je pridružil domobranskim edinicam na Primorskem. Ob koncu vojne je do odhoda v Argentino ostal v taborišču Riccione. Leta 1948 je odpotoval z večino domačih v Argentino - in živel v Buenos Airesu do dograditve lastnega doma v Hurlinghamu, kjer je skrbel tudi za starše. Zaposlil se je v tekstilni industriji.

Božo je bil skromen a dosleden v zvestobi do svojega rodu in vere. Prav tako domobranski ideji. Pogrešal je rodno domovino in trpel zaradi njenega žalostnega položaja. Čim je bilo mogoče, je večino svojih počitniških dni preživel v kordobskih gorah (Dom dr.



Hanzeliča). Z veseljem je organiziral številne izlete po izredno lepi okolici. Nekajkrat je obiskal tudi lepote Bariloč in okolice, odkoder je redno prihajal navdušen.

Vso svojo izseljensko dobo je ostal Božo velik domobranski bojevnik. Dolga leta je bil odbornik društva Tabor. Ko je inž. Matičič umrl, je za njim prevzel garaško delo upravnika revije Tabor. Poleg mnogega dela je sprejemal in odgovarjal na stotine pism iz vsega sveta. V dobi akcije za Rožmanov dom je bil med ustanovitelji in odborniki. V Hurlinghamu je bil več let zastopnik slovenskega tiska. Ob nedeljah se je redno udeleževal maše za Slovence v San Martinu. Po verskem opravilu je bil vedno gost v Slovenskem domu, kjer je bil zvest član. Tam se je rad pomeril v šahovski igri, ki mu je bila poleg branja najljubše razvedrilo. Mnogo šahovskih turnirjev v naši skupnosti je dobro poznalo Boža, ki si je na njih priboril več odličij.

Njegova življenjska pot mu ni bila posuta z rožicami. Bila mu je usojena samota. Kdo dojamе vse bridkosti osamljenosti? Za mnoge je neznan pojem.

Nekaj mesecev pred smrtjo je moral v bol-

SLOVENCİ PO SVETU

V Kanadi je umrl Peter Pavlin

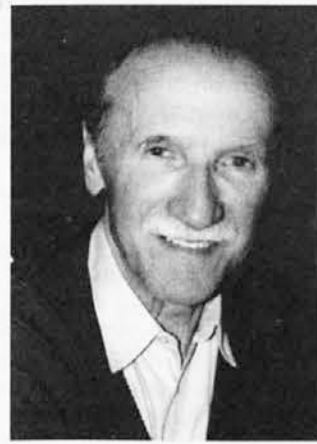
V nedeljo 13. julija je umrl med svojimi domačimi Peter Pavlin, splošno poznan slovenski prosvetni delavec v Kanadi. Že kot 16 letni deček se je Peter pridružil borcem Draža Mihajloviča v borbi za Slovenijo in Jugoslavijo proti silam okupatorja med drugo svetovno vojno. Bil je v nekaj borbah, dokler niso to skupino borcev za svobodo napadli partizani in Italijani v vasi Grčarice. Po treh dneh borbe je italijanska artilerija uničila njih postojanko. Kdor ni padel med borbo, je bil ustreljen potem in ta usoda je doletela vse, dasi jih je bilo čez 300, samo mladi Peter se je čudežno rešil. Ranjen v nogo se je zatekel k domobrancem in po vojni dospel živ v taborišče v Lienzu. Tam je dokončal begunsko gimnazijo in se vpisal na univerzo v Gradcu.

1947 leta je emigriral v Kanado, kjer je delal kot drvar po severnih gozdovih Ontarija. Nato je dokončal University of Western Ontario in postal Commissioned Ontario Land Surveyor. Kot tak se je zaposlil pri ontarijski vladi, nakar je imel svojo firmo in nazadnje je delal za kanadsko federalno vlado kot Senior Land Surveyor.

Bil je član Knights of Columbus, Knights of Malta, International Order of Alhambra, St. Vincent De Paul Society in predsednik geometrov iz Južnega Ontarija. Bil je tudi v številnih slovenskih društvih, nekaj časa blagajnik za Dom Lipa, član STZ in zadnjih več let podpredsednik Društva Slovenski Dom.

nišnico. Po tednih je okreval in doma živel skromno normalno življenje. A 30. julija 2003 ga je Gospod nenadoma poklical k sebi. Za vse domače je bila to velika bolečina. A tolažila je misel o veliki Dobroti, ki je rajnemu Božu prihranila daljše trpljenje.

Dragi Božo! Zelo te bomo pogrešali vsi domači, sobojevniki in prijatelji. Hvala ti za zgled zvestobe Bogu in narodu in za vse dobro. Počivaj v miru v blaženosti, katero je Bog pripravil vsem, ki so ga v življenju ljubili!



RAST XXXII...

Nad. s 3. str.

Prešernovo rojstno hišo v Vrbi in slap Savico. Ustavili smo se tudi pri Bohinjskem jezeru in pozneje še na Bledu. Najeli smo čolne in zaveslali proti otoku. Nekateri od nas so do tja plavali. Vrnili smo se zgodaj, saj smo se morali pripraviti na enega najbolj pričakovanih izletov: Triglav.

V soboto smo vstali že ob pol štirih zjutraj; zajtrkovali smo in pričeli z vzponom. Dan je bil prekrasen in res primeren za planinstvo. Hodili smo dobro; popoldne pa smo končno prispeli do vrha. Prespali smo na Kredarici, sestop pa se je pričel v nedeljo. Vodiči so nas peljali po poti sedmerih jezer, ki je daljša, a ne zaradi tega manj čudovita. V Šiško smo se vrnili skoraj ob osmih zvečer. Tam so nas čakali sorodniki, da bi z njimi preživeli zadnji teden v Sloveniji. V petek smo se znova dobili v dijaškem domu in sodelovali pri zahvalni maši, ki jo je daroval škof Alojzij Uran, ki je zadolžen za Slovence po svetu. Za tem smo se poslovili od Slovenije ter se odpeljali v Trst, od tam pa v Rim. Med čakanjem na letalo, ki bi nas popeljalo v Milan, smo imeli priložnost spoznati Vatikan, cerkev sv. Petra in radio Vatikan.

Ob osmih zvečer smo odleteli iz Milana proti Buenos Airesu. Prileteli smo v nedeljo, 27. julija ob sedmih zjutraj. Starši in ostali sorodniki so nas že nestrpno čakali.

Res je bilo lepo potovanje, katerega ne bomo nikoli pozabili. Pri tem ima zaslugi veliko ljudi, katerim bi se radi zahvalili. Najbolj pa se zahvaljujemo našim staršem, Srednješolskemu tečaju in našemu spremljevalcema prof. Karlu Grozniku in Ivani Tekavec za vso dobro voljo in trud.

Najlepša hvala!

G. V.



Kosilo v Ljubljani

Ob zadnjem slovesu v cerkvi Sv. Gabrijela se je pokazalo, kako priljubljen je bil Peter. Cerkev je bila polna, sveto mašo je darovalo šest duhovnikov, navzoč je bil tudi nadškof kardinal dr. Alojzij Ambrožič. Na Holly Cross pokopališču je njegov soborec Frank Grmek izrekel poslovilne besede.

Zapušča ženo Štefko, rojeno Stukelj, hčerko Terešo, sina Petra in dva vnuka, ter ogromno prijateljev med Slovenci kakor tudi med Kanadčani.

Oskar Koren
Za Društvo
Slovenski Dom

ZMAGI ZA UEFO

Nogometaši KD Olimpije so v prvi tekmi predkroga nogometnega pokala UEFA premagali irski Shelbourne z 1:0. Edini zadetek na tekmi je v 72. minuti dosegel Nedin Jusufbegović.

Nogometaši CMC Publikuma pa na domačem igrišču s 7:2 premagali makedonsko Belasico. Zadetke za Celjane so dosegli Križnik, Maletič in Robnik po enega ter Brulc in Čadikovski po dva.

VOJNI SPOMINI

EMIL COF (4)

08. 10. 1944: S 16. in 28. četo smo odšli v akcijo proti Žužemberku. 16. četa se je odcepila in se zgodaj z dobrim plenom vrnila v Stično. Z 28. četo smo ostali do večera. Imeli smo hude boje z Gubčevo in Cankarjevo brigado. Padlo je 44 partizanov; od domobrancev pa je bil samo en ranjen.

09. do 10. 10. 1944: Počitek na postojanki.

11. 10. 1944: Ob 01 uri s 16. in 71. ter težko četo smo odšli v akcijo proti Zagradcu in Rebri. Premagali smo hud partizanski odpor na vrhu pri Sv. Križu in Rebri. Imeli smo opraviti z Gubčevo in Cankarjevo brigado. Hude borbe so bile vse do Žužemberka. Morali smo reševati Grosupeljske ranjence; en mrtev ostal na Cvibljju. Ponoči smo se vrnili na postojanko, kamor smo prispeli ob 03. uri.

12. 10. 1944, nato ves dan počitek. Akcija je bila verjetno izdana.

13. 10. 1944: Počitek na postojanki. Urejevanja orožja in opreme.

14. 10. 1944: Konferenca poveljnikov vseh treh udarnih bataljonov (št. 1, št. 3 in št. 4) je bila v Stični z isto temo kot 05. 10. 1944. Priprava za novo akcijo.

15. 10. 1944: Ob 01 uri z 28. in 71. četo ter delom težke čete smo odšli v akcijo v smeri Mala Loka, Čatež, Zaplaz

(osebno sem se moral še pred Malo Loko vrniti zaradi nenadnega obolenja). Pri Zaplazu so bile težke borbe s Cankarjevo in Šlandrovo brigado. Padlo je 6 domobrancev in približno 20 partizanov. Dosti plena: 6 konj, protitankovska puška in drugo orožje. Vrnili so se pozno.

DRUGA VEČDNEVNA AKCIJA

16. 10. 1944: Preskrbljeni s suho hrano za tri dni. Ob 07. uri smo odšli v akcijo s 16. četo in delom težke čete; ob 21. uri pa še 28. četa. (Hauptmann Schachhuber je odšel v Ljubljano) v smeri Rok, Babna Gora, Gornje Kamenje, Volčja jama, Reber, Sela Šumberk.

17. 10. 1944: Popoldne smo sprejeli tri ranjence iz 2. udarnega bataljona (Rupnikovega), ki je imel težke borbe južno od Krke in je potolkel 50 Italijanov.

18. 10. 1944: Prejeli smo suho hrano še za tri dni.

19. 10. 1944: 71. četa je zamenjala 16. in 28. ki sta odšli v Stično.

20. 10. 1944: Prevezel sem še grupo iz 3. udarnega bataljona (Meničaninovega). Nad Valično vasjo smo ostali celo popoldne. Preko Krke smo obstreljevali Sveto Katarino in Šmihel ter se vrnili na Sela Šumberk. Proti jutru 21. 10. smo se vrnili v Stično. Petdnevna akcija je potekla brez posebnih uspehov.

SPORNA AKCIJA

24. 10. 1944: Proti večeru smo s 16., 28. in delom težke čete po Schumacherjevem ukazu odšli v akcijo proti Sv. Križu pri Litiji. To je bilo proti mojemu načrtu. Ker sem imel informacije, da se okoli Žužemberka zbirajo partizani, sem nameraval iti z udarnim bataljonom preko hribov med Stično in Žužemberkom, da jih tam presenimo in razbijemo njihovo zbiranje. Schumacher me je ostro zavrnil, češ de ima informacijo iz Ljubljane in tam že vedo, kaj delajo.

25. 10. 1944: Ko smo brez vsakega stika s partizani okoli 09. ure prišli do Vodice in postavili radio postajo, smo dobili od Schumacherja, ki je zaradi boleznih ostal v Stični, klic: „SOS, obkoljeni smo“. Takoj smo pohiteli nazaj. Proti večeru smo prišli do Šentvida, ki je tudi bil obkoljen od partizanov; osvobodile so ga čete 3. (Šentviškega) bataljona, ki so bile v akciji skupaj z nami. Mi pa smo hiteli naprej, padli pred Stično v hrbet partizanom, ki so se takoj umaknili. Ušla nam je tudi partizanska avtoblinda. 71. in del težke čete, ki sta ostali na postojanki, sta odlično opravili svojo obrambno nalogo, tako da noben partizan ni vdrl v z bodečo žico in bunkerji obvarovano Stično. Padlo je okoli 35 partizanov; naš pa nobeden. (Mislim, da so na poveljstvu v Ljubljani nasedli partizanski propagandi in oba udarna bataljona poslali proti Sv. Križu pri Litiji).

27. 10. 1944: Ponovni izvid proti Sv. Križu pri Litiji. Ujeli smo nekaj partizanov; glavnina partizanov pa je bila daleč južno od glavne ceste Ljubljana-Novo Mesto. En ujeti terenek nam je pa pobegnil.

28. 10. 1944: 71. četa je šla v izvid proti Rdečemu Kalu. Vrnila se je proti večeru. Narednik Bambič je bil ranjen v roko; brzostrelkin okvir pa mu je rešil trebuh.

TRETJA VEČDNEVNA AKCIJA

29. 10. 1944: Popoldne smo odšli s 16., 28. in delom težke čete v pohod v smeri Rdeči Kal in Lad, kjer smo pregnali 10. partizansko brigado in prenočili.

30. 10. 1944 smo nadaljevali pohod na Lučarjev Kal in Muljavo.

31. 10. 1944 smo nadaljevali na Kitni vrh in Reber, kjer smo obkolili 9. partizansko brigado. Imeli smo hude borbe. Padlo je 12 partizanov in 15 je bilo ujetih. Dva domobranca sta bila ranjena.

01. 11. 1944: Ob 02. uri smo se vrnili s tridnevne akcije v Stično. Popoldne pa smo šli na pokopališče.

02. 11. 1944: Počitek. Opoldne nas je obiskal nov nemški major (ne spominjam se njegovega imena) iz Aufbaustaba (nemški štab) v Ljubljani.

05. 11. 1944: Napovedana akcija je bila odložena.

Nadaljevanje prihodnjic

NOVICE IZ SLOVENIJE

V LJUBLJANI BODO ČRNOGORCI

Po novi razdelitvi veleposlaništev državne skupnosti Srbije in Črne gore (SCG) bo imela njena manjša članica veleposlanike v polovici držav skupine G8 (v Italiji, Kanadi, Rusiji in Veliki Britaniji), pripadli pa naj bi ji še Ljubljana in Tirana.

POŽAR NAD SLAPOM SAVICA

Gasilci se že več kot dva tedna spopadajo s požarom na Komarči, ki ga je prejšnji teden zanetila strela. Uspelo jim je pogasiti vsa žarišča požara na površju, še vedno pa se borijo s podtalnim požarom. Leta in leta se kopičijo odpadli listi ter veje in sestavijo globoko blazino organske zemlje, ki jo je v primerih požara težko gasiti. Z ročnim prekopavanjem in zalivanjem zemlje jim je končno uspelo pogasiti tudi zadnja območja podtalnega požara v bližini Črnega jezera in Komne.

KRPAANOVA POT

Mirko Zver, maratonec, ki se je opolnoči s četrtka na petek podal na 85-kilometrsko Veliko Krpanovo pot, je svoj podvig uspešno sklenil ob 13.15, skoraj štiri ure prej, kakor je predvideval. Zver ima za seboj že več tekaških podvigov, tako po Sloveniji kot po Evropi. Pot Zverovega podviga je potekala mimo Pivke prek hriba Primož na Šilentabor, skozi Zagorje in Jurišče prek Javornikov v Loško dolino, čez Bloško planoto, prek Velikih Blok na Slivnico. Po spustu v Cerknico je nadaljeval pot mimo Cerkniškega jezera, skozi Rakov Škocjan in Kalič ter svoj tek sklenil na Pečni rebri nad Postojno pri koči Mladika.

PO SVETU

MRK PODNEVI

Večji del severovzhoda ZDA in dela Kanade je prizadel najbolj obsežen električni mrk v njegovi zgodovini, saj je v tem obdobju približno 50 milijonov ljudi. V petek so nekatera mesta postopno znova dobila električno energijo, še vedno pa so milijoni ljudi v temi. Po mnenju ameriškega zveznega preiskovalnega urada (FBI) je najbolj verjeten vzrok tehnična napaka v eni ali drugi državi, ZDA in Kanada pa valita krivdo ena na drugo. Kljub temu da je veliko število ljudi moralo preživeti noč na ulicah, o večjih incidentih ne poročajo. Na območju New Yorka je prišlo do 60 hujših požarov, pri čemer je življenje izgubila ena oseba, neki gasilec pa je bil ranjen. Najpogostejši vzrok požarov so bile sveče. Newyorške oblasti so ocenile, da je za-

radi skoraj 30-urnega izpada električnega toka v največjem mestu na vzhodni obali ZDA nastala gospodarska škoda v višini 750 milijonov ameriških dolarjev. V celi državi pa naj bi škodo ocenili na preko šest milijard dolarjev.

UMRL JE IDI AMIN

V bolnišnici v savdski Džedi je umrl nekdanji ugandski diktator Idi Amin „Dada“, znan po svoji okrutni vladavini. „Pristni sin Afrike“, kot se je nekoč poimenoval sam, in „klavec iz Afrike“, kot so ga pogosto imenovali njegovi nasprotniki, je bil po navedbah ugandskih virov star 80 let, po podatkih drugih virov pa je bil rojen leta 1925.

Med njegovo osemletno vladavino je bilo ubitih med 100.000 in 500.000 ljudi.

SLOVENCİ IN ŠPORT

SVETOVNO ATLETSKO PRVENSTVO

V nastopih prvega dne devetega svetovnega prvenstva (SP) v atletiki v Parizu si je Merlene Ottey s tretjim mestom (11,31) v drugi četrtfinalni skupini zagotovila nedeljski nastop v polfinalu. Uspešna je bila tudi Brigita Langerholc, ki se je uvrstila v polfinale na 800 m (2:01,55), kjer je Slovenija že dan pred tekmo ostala brez največje adutinje za odličja Jolande Čeplak že dan pred tekmo. Izjemen uspeh je dosegel tudi Primož Kozmus, ki se je v metu kladiva z izidom 78,10 metra uvrstil v finale. Za pričakovani je zaostal Miran Vodovnik, ki je kroglo v najboljšem poskusu zalučal 19,55 metra daleč, skoraj za meter zaostal za lastnim letos doseženim državnim rekordom in izpadel. Skupno je dosegel 19. izid. Na 3000 m zapreke je Boštjan Buč v B skupini zasedel peto mesto (8:22,89) in bil skupno 17., finale pa je zgrešil le za eno mesto in 22 stotink. Rožle Prezelj je v kvalifikacijah skoka v višino v A skupini zasedel zadnje, 15. mesto in izpadel. - Naslednji dan se je Matic Osovnikar v teku na 100 m kot prvi slovenski šprinter prebil v četrtfinale SP (10,31), kjer je z 10,35 zasedel 7. mesto v tretji skupini in osemindvajseti čas skupno. Triinštiridesetletna Merlene Ottey je drugi dan prvenstva izpadla v polfinalu teka na 100 m s šestim časom v prvi skupini (11,26) in desetim skupno, Brigita Langerholc pa je prav tako končala v polfinalu. V teku na 800 m (2:01,58) je bila šesta v prvi skupini in 16. skupno. - Jolanda Čeplak je odpovedala nastop v teku na 800 m, ker ima vnetje sluzne vrečke ahilove tetive desne noge. Še vedno pa je možno, da bi lahko nastopila na SP na 1500 m.

SLOVENIJA MOJA DEŽELA

Prva partizanska dejavnost na Gorenjskem

Kmalu po nemškem napadu na Sovjetsko zvezo so se pojavili na Gorenjskem prvi ilegalci. Mednje je odšlo največ krščanskih socialistov in liberalnih nacionalistov. Zaradi nemškega preganjanja Slovencev je bilo namreč stanje drugačno kot pod italijansko zasedbo, kjer so Italijani delali s Slovenci v rokavicah.

Partijski so pričeli odhajati na teren šele konec julija. Mednje je CK KPS poslala tri sposobne organizatorje: Staneta Žagarja, dr. Marjana Dermastja in Toma Brejca.

Komunisti so tako pričeli izločati iz partizanskih čet samostojno misleče nekommuniste. Tehnika boja je bila izrazito gverilska. Majhne zasede, kratki napadi in izzivanja, umik. Seveda pa so se Nemci tako nato kruto maščevali nad nedolžnimi vaščani.

Prvi napad v Sloveniji se je zgodil, ko so trije v gozdu pod Šmarno goro skriti komunisti streljali na slovenskega orožnika Franca Žnidaršiča in ga ranili.

Konec leta je bilo na Gorenjskem 31 čet, seveda pa je vprašanje, kako velike so bile.

Majhne partizanske čete so se začele zbirati okoli Jesenic in Kamnika. Pričeli so nekaj sabotažnih akcij okoli Kamnika. A Nemci so takoj z vso silo razbili večino partizanskih čet, skoraj uničili so Kranjski, Gorenjski in Storžiški bataljon.

Kamniški bataljon je nekaj časa prebival v vasi Rašiči vzhodno od Šmarne gore. Tja so prišli gestapovci, ki so iskali partizane. Ko so se vračali, so jih partizani iz zasede napadli in pobili. Nekaj dni nato so Nemčiji na prisilno delo.

Nemci obkolili vas, četo razbili (nekaj se jih je rešilo v gozdove). Vas so požgali, ranjene partizane postrelili, vaščane pa izselili. To je bila prva vas, ki so jo Nemci požgali, čeprav vaščani niso imeli zvez s partizani.

Sredi jeseni je pričel nastajati Cankarjev bataljon. Najprej so likvidirali številne „narodne izdajalce“, to je ljudi, ki so odklanjali partijski teror, napadli so vlak pri Nomenju v Bohinju, poskušali z vstajo na Dovjem in v Mojstrani. Nemci so v nekaj dneh skupino razgnali, veliko partizanov zajeli in ubili. Vstaja na Gorenjskem je bila brž zadušena.

Cankarjev bataljon se je naselil v Dražgošah na koncu Selške doline. Nekaj dni so imeli „dražgoško republiko“. Partizani so vedeli, da pripravljajo Nemci nanje napad, a so sklenili boj sprejeti iz propagandnih razlogov. 9. januarja 1942 se navalilo nanje 2500 Nemcev. Komunistično vodstvo se je umaknilo na Jelovico, enako tudi po dveh dneh borbe preostali partizani. Vaščani pa so bili prepuščeni krutemu nemškemu maščevanju.

Nemška policija je odkrila partizansko organizacijo na Jesenicah, v Trziču, Kranju in Škofji Loki. Gestapu je padlo v roke kakih 250 aktivistov.

O gorenjski vstaji je Kardelj dejal: „Neiznajdljivost partijskega vodstva (to-rej ni govora o OF! n.op.) in gorenjskega štaba je povzročila, da niso bili uporni kmetje pravočasno vključeni v odrede in oboženi, tako da so jih Nemci neoborožene polovili in postrelili, ostale pa poslali v Nemčijo na prisilno delo“.

PISALI SMO PRED 50 LETI

ZAKLJUČEK ŽENSKEGA SOCIALNEGA TEČAJA

Tečaj se je začel meseca aprila in sta ga organizirala Slovenska dekliska organizacija in Družabna Pravda. Vodil ga je Lado Lenček CM, predavali pa so Kaljeva in In Pajmanova ter dr. Ahčin, dr. Lenček, Maks Jan in Rudolf Smersu. Ob zaključku se je vsem zahvalila predsednica SDO Katica Kovač.

BARILOČE STARA GARDA

Prijava slovenskih kampjonov in Italijana Pertila je imela negativen učinek na smuški tek. Domačini so uvideli, da je konkurenca nemogoča, in se niso prijavili. Tekma sama je potekala običajno. Jerman je trenutno v Južni Ameriki napremagljiv. Šele ko se bo med prvo trojico Jerman, Flere in Kukovica vrnil kak nov element, bomo lahko govorili o novi dobi smučanja v Bariločah.

Med 15 tekmovalci sta še osmi in deveti Tonček

ESLOVENIA, MI TIERRA

Salas de lectura

En los años sesenta existía la prohibición de escribir sobre temas de la política eslovena. La actividad cultural y política se concentró entonces en una nueva institución - las salas de lectura.

Eran una especie de asociaciones culturales, creadas por patriotas en diversos lugares. La labor que se llevaba a cabo allí era similar a la que se desarrolla ahora en los Hogares culturales eslovenos de la Argentina. La vida pública transcurría en alemán, de modo que la eslovena debió recluírse en las salas de lectura (casa de la cultura). Las fiestas, denominadas „Palabras“ (Besede), tenían un programa muy variado: representaciones teatrales, conciertos, conferencias, alocuciones. Por lo general, el broche de oro era el baile. En muchos lugares contaban con coros y con bandas musicales. En esos centros uno podía acceder a los periódicos locales y extranjeros. A veces contaban con bibliotecas.

La primera institución des este tipo se creó en Trst en el año 1861. La denominaron Sala de lectura eslava, ya que acogía a todos los eslavos del sur. Fran Levstik tuvo allí el cargo de secretario. En el primer año ya contó con 230 miembros. En el mismo año aparecieron los centros de Maribor, Ljubljana y Celje. Diez años más tarde había en el territorio 60 centros culturales con 4000 miembros aproximadamente. Surgían principalmente en las ciudades, aunque existían algunos centros en los pueblos.

En esta época se erigió Ljubljana en el centro del quehacer cultural esloveno. La sala de lectura de Ljubljana era la casa matriz. Tomando como ejemplo el modelo checo se creó en Ljubljana un asociación de deporte Južni Sokol. En 1864 se creó la asociación Slovenska matica, que aún existe. Su finalidad era la de editar obras científicas y de divulgación. En el año 1866 se formó la Asociación dramática, antecesora del Teatro nacional esloveno.

Umrl je Vlado Habjan

V petek, 14. avgusta, je preminil pisatelj in zgodovinar Vlado Habjan (1919-2003).

Vlado Habjan, rojen 1919 v Taboru pri Žalcu, je pisal realistično prozo iz obdobja revolucije. - Pomlad vnukov, Jutri bo vse dobro, Počakaj do prihodnje pomladi in drugi. Za roman Trotamora je leta 1977 dobil nagrado Prešernovega sklada. Ukvarjal se je z zgodovino celjskih grofov in Koroške med obema vojnama, napisal je zgodovinski esej Mejniki slovenske zgodovine. Bil je soustanovitelj in prvi predsednik Svetovnega slovenskega kongresa.

Pangerc in Dinko Bertonec.

Zadnje runde tekme so se vršile med pravim nalivom. Cela komisija je pobegnila s cilja in je čase zadnjih tekmovalcev merila izpod varne strehe zavetišča.

VA

LANUS

Slovenska mladina, organizirana v odseku SFZ Jože Mehle, je pridno na delu. Pripravlja se na prireditev 20. septembra, ko bo odprto in blagoslovljeno lastno športno igrišče. Po lahkoatletskih tekmah bo velika družabna prireditev s srečolovom. Vsem slovenskim družinam v Lanusu, ki so prispevale denarne zneske za ureditev igrišča, se najiskrenejše zahvaljujemo.

PETI DISKUSIJSKI VEČER

o gospodarskih vprašanjih bo v soboto 20. tm. na Granaderos. Predavata ing. Dolinar in Osojnik.

DEKLETA IN ŽENE,

ki želijo obiskovati krojni in šivalni tečaj, naj pridejo v soboto, 6. septembra, ob štirih popoldne v Colegio Santa Rosa de Lima na trgu v San Justu.

Matilda Furlan

Svobodna Slovenija, št. 34; 27. avgusta 1953

SVOBODNA SLOVENIJA / ESLOVENIA LIBRE

Fundador: MILOŠ STARE / Director: Valentín B. Debeljak / Proprietario: Asociación Civil Eslovenia Unida / Presidente: Alojzij Rezelj / Redacción y Administración: RAMON L. FALCON 4158 - C1407GSR BUENOS AIRES - ARGENTINA / Telefon: (54-11) 4636-0841 / 4636-2421 (fax) / e-mail: esloveniau@sinectis.com.ar / debeljak@netizen.com.ar

Glavni urednik: Tine Debeljak ml. / Za Društvo ZS: Alojzij Rezelj / Sodelovali so še: Tone Mizerit, Gregor Batagelj, Miriam Jereb Batagelj, Leli Podržaj, Juli Kastelic, Gabrijela Vasle, Emil Cof. / Mediji: STA, Radio Ognjišče, Družina, Delo.

Naročnina Svobodne Slovenije: za Argentino \$ 70, pri pošiljanju po pošti pa \$ 95; obmejne države Argentine 110 USA dol.; ostale države Amerike 125 USA dol.; ostale države po svetu 135 USA dol.; vse za pošiljanje z letalsko pošto. Z navadno pošto 85 USA dol. za vse države.

Čeke: v Argentini na ime „Eslovenia Libre“, v inozemstvu (bančne čeke, ne osebne) na ime „Antonio Mizerit“. Oblikovanje in tisk: TALLERES GRÁFICOS VILKO S.R.L. / Estados Unidos 425 - C1101AAI Buenos Aires Argentina - Tel.: 4362-7215 - Fax: 4307-1953 - E-mail: vilko@ciudad.com.ar

Correo Argentino Suc. 7
FRANQUEO PAGADO
Cuenta N° 7211
R. Nac. de la Propiedad
Intellectual N° 881153

MALI OGLASI

TURIZEM

Bungali v Bariločah. - Bungali ILIRSKA nudijo 3-sobna stanovanja z vso opremo, vse leto po odlični ceni. Tel. 02944-441814. E-mail: ilirska@bariloche.com.ar

Letalske karte, rezerva hotelov, najem avtomobilov in izleti po svetu
H. Yrigoyen 2742 - San Justo
Tel. 4441-1264 / 1265

ZOBOZDRAVNIKI

Dr. Damijana Sparhagl - Zobozdravnica - Splošna odontologija - Belgrano 123, 6. nadstr. "4" - Ramos Mejía - Tel.: 4464-0474

ADVOKATI

Dr. Vital Ašič, Odvetnik Paraná 830, 5.nadstr. - Buenos Aires. Prijave na: Tel./faks: 4798-5153. e-mail: estudioasic@cpacf.org.ar

DOBOVŠEK & asociados - odvetniki. Zapuščinske zadeve. Somellera 5507, (1439) Buenos Aires. Tel/Fax: 4602-7386. E-mail: jdbovsek@perseus.com.ar

dr. Marjana Poznič - Odvetnica - Uradna prevajalka za slovenski jezik Lavalle 1290, pis. 402 - Tel. 4382-1148 - 15-4088-5844 - mpoznic@sfanet.com.ar

dr. Franc Knavs, dr. Bernard Knavs, dr. Veronika Knavs - odvetniki - pone-deljek, torek, petek od 16. do 20. - Tucumán 1455 - 9. nadstr. "E" - Capital - Tel. in faks: 4374-7991 in 4476-0320.

dr. Lilijana Kožar, odvetnica; Av. Corrientes 1250, 5° F, Capital. Torek in četrtek od 16. do 19. Tel.: 4382-9216

RAZSTAVA „SLOVENSKI PRISELJENCI V ARGENTINI“

Kot je bilo že objavljeno, bo v prostorih Nacionalnega muzeja priseljevanja v Buenos Airesu (Museo Nacional de la Inmigración, Avenida Antártida Argentina 1355, Retiro) od 5. do 21. septembra 2003 odprta razstava o slovenskih priseljencah v Argentini. Muzej je odprt od ponedeljka do petka od 10h do 17h, ob sobotah in nedeljah pa od 11h do 17h. Odprtje razstave „Slovenski priseljenci v Argentini“ bo v petek, 5. septembra 2003 ob 19. uri.

Razstavo so pripravile slovenske organizacije v Buenos Airesu: Zedinjena Slovenija, Slovensko podporno društvo Triglav in Prekmursko društvo iz Bernala s sodelovanjem vseh slovenskih domov v Argentini. Pokroviteljstvo razstave je prevzelo veleposlaništvo Republike Slovenije v Argentini.

Razstava „Slovenski priseljenci v Argentini“ je enkratna priložnost, da se čim več Slovencev in Argentinecsev seznanijo z zgodovino slovenskega priseljevanja v Argentino, z dosežki slovenske skupnosti v celoti ter z dosežki njenih posameznikov. Namen razstave je tudi, da se utrdi istovetnost Slovenije.

Glede na to, da bodo med 4. in 7. septembrom 2003 v Nacionalnem muzeju priseljevanja potekale tradicionalne slovesnosti in dejavnosti ob vsakoletnem praznovanju „Dneva priseljencev“ (Día Nacional del Inmigrante), smo prepričani, da si bo razstavo ogledalo veliko število obiskovalcev. Menimo, da je razstava izredna priložnost, da se tudi mlajše generacije seznanijo z zgodovino priseljevanja Slovencev v Argentino.

Vse rojake in rojakinje pozivamo, da si razstavo ogledajo ter opozorijo na razstavo čim več znancev in prijateljev.

Obenem se člani Pripravljalnega odbora za razstavo „Slovenski priseljenci v Argentini“ iskreno zahvaljujemo vsem rojakom in rojakinjam, ki so prispevali najrazličnejše dokumente in predmete in tako omogočili izvedbo razstave.

Posebna zahvala gre tudi vsem ustanovam in posameznikom, ki so materialno omogočili postavitev razstave.

Za pripravljalni odbor razstave „Slovenski priseljenci v Argentini“
Jana Strgar, svetovalka na veleposlaništvu Republike Slovenije

OBVESTILA

PETEK, 29. avgusta:

Občni zbor zadruge Sloga, ob 19. in ob 21. uri v prostorih Slomškovega doma.

SOBOTA, 30. avgusta:

Redni pouk na Srednješolskem tečaju RMB, ob 15. uri v Slovenski hiši.

NEDELJA, 31. avgusta:

V Rožmanovem domu slavje obletnice. Ob 11.30 maša, nato domače kosilo.

Družinska nedelja v Slomškovem domu. Pričetek s šolsko mašo ob 9.30.

NEDELJA, 7. septembra:

Mladinski dan v Našem domu v San Justo.

38. Dan Zveze slovenskih mater in žena v Slovenski hiši. Maša ob 9.30 na skupni zajtrk.

Sv maša za Rupnika, Hacina in sodelavce; ob 9.30 v Slovenski hiši.

PETEK, 12. septembra:

Srečanje s prof. Lojzatom Peterletom, ob 20. v Slovenski hiši.

SOBOTA, 13. septembra:

50. obletnica Prešernove šole na Pristavi v Castelarju.

Redni pouk na Srednješolskem tečaju RMB, ob 15. uri v Slovenski hiši.

NEDELJA, 21. septembra:

42. obletnica Slomškovega doma.

ZA SMEH

Mož in žena sta se sprla. Ko se je on vrnil iz službe, je našel na mizi listek:

„Kosilo imaš v kuharski knjigi na strani 269, večerjo pa na strani 311.“

„Odkar imamo novega

šefa, v službi ne morem več spati.“

„Kaj je tako strog?“

„Ne, ampak tako glasno smrči.“

Gost natakaru: „Vi, kaj pa išče muha v moji juhi?“

Natakar: „Najbrž rešilno obalo!“

NAPADI IN PROTINAPADI

V enem najhujših samomorilskih napadov od začetka intifade pred tremi leti je bilo v središču Jeruzalema po zadnjih podatkih ubitih najmanj 20 ljudi, 105 pa je bilo ranjenih, nekateri med njimi huje. Med žrtvami so bili tudi otroci. Odgovornost za napad je prevzel Islamski džihad. Avtobus, ki je bil na poti od zidu objokovanja v središču Jeruzalema v zahodni del mesta, je bil poln potnikov, povečinoma ortodoksnih judov, ki so bili na poti domov z molitve na judovskem svetem kraju. Po nepotrjenih poročilih se je napadalec preoblekel v ortodoksnega juda in se pomešal med vernike. - V izraelski odgovor so bili v mestu Gaza ubiti politični predstavnik Hamasa Ismail Abu Šanab in njegova telesna stražarja.

VALUTNI TEČAJ V SLOVENIJI
26. avgusta 2003

1 EURO 234,52SIT
1 U\$S dolar 215,92SIT

SDO Naš dom San Justo SFZ
7. septembra
Združeni v bodoči rok
42. Mladinski dan
8:00 Sveta maša
9:15 Dviganje zastav
10:00 Začetek tekmovanj
13:00 Kosilo
19:00 Kulturni program
Prosta zabava
Naš dom - Hipolito Yrigoyen 2756

Vse rojake toplo vabimo na predavanje
prof. Lojzeta Peterleta
Slovenija in Evropa: narodni in politični danes
v petek, 12. septembra, ob 20. uri.
Slovenska hiša, Ramón L. Falcón 4158, Buenos Aires
Vabi odbor NSi Argentina

PORAVNAJTE NAROČNINO!
Slovenski dom San Martín se iskreno in javno zahvali Dr. Valentinu Inzku!

Prijateljem in znancem sporočamo, da je dne 17. avgusta odšel h Bogu po plačilo naš ljubi mož, oče, svak, stric in dedek, gospod
MARJAN GOLOB
Zahvaljujemo se vsem, ki so ga počastili s svojo prisotnostjo in molitvijo. Istočasno se iskreno zahvaljujemo dr. Juretu Rodetu za njegove molitve ob zadnjem slovesu na pokopališču ter ge. Mateji Hafner za molitev ob krsti.
Žalujoci:
žena Tina Kovačič;
hčeri Vera in Branka;
zeta Matías in Vital;
vnuki Andrej, Ileana, Barbara in Lena;
svaki Saša Golob, Rado, Alicia, Milena in Greti nečaki Martín, Verónica in ostalo sorodstvo.
Buenos Aires, Ljubljana, Washington

Iaz sem vstajenje in življenje, kdor veruje v mene, vekomaj ne bo umrl.
Jan. 15, 26
Po dolgi in težki bolezni nas je zapustil 19. avgusta in odšel k Bogu naš dragi mož, brat, svak in stric
MARKO SKVARČA
Iskrena zahvala g. Marjanu Bečanu, g. dr. Alojziju Kukovici, g. Toniju Bidovcu, g. Franciju Cukjatiju, p. Pavlu za opravljene molitve ob krsti. Iskrena zahvala tudi dr. Mariji Prijatelj in Gabrijelu Prešernu za pogosto prinašanje sv. obhajila. Posebna zahvala pa dr. Juretu Rodetu za molitve, darovano sv. mašo in vodstvo pogreba. Zahvala naj gre darovalcem vencev in vsem, ki ste ga prišli v tako velikem številu kropit in molit za pokoj njegove duše.
Ohranimo ga v trajnem spominu!
Žalujoci:
žena Ivanka roj. Tomažević;
sestre Mimi, Manca, Zinka in Nada z družinami;
brata Lojze in Marjan z družinama;
svakinje in svaki ter ostalo sorodstvo.
Buenos Aires, Št. Jošt, Rovte, Gorenjsko

50. obletnica Prešernove šole na Pristavi
Zahvalna sv. maša, otvoritev spomenika in slavnostna akademija 1953-2003
Sobota, 13. septembra ob 19:30 uri.